

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18487/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Ценић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1624/22 од 14.03.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1624/22 од 14.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1624/22 од 14.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11915/20 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 96.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.02.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је на досуђени износ накнаде штете тужилац захтевао исплату законске затезне камате за период од подношења тужбе до смањења тужбеног захтева. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 204.080,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка за период од правноснажности пресуде до њене извршности.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1624/22 од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде материјалне штете исплати износ од 96.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.02.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу трећем изреке, тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 236.820,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке,

констатовано је да је првостепена пресуда остала неизмењена у ставу другом и четвртом изреке.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, из чије садржине произлази да исту побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете, тако што је исти одбијен с позивом на чланове 615. и 616. Закона о облигационим односима, у чињенично-правној ситуацији да је тужени по основу уговора о делу за тужиоца извео грађевинске радове зидања оцака, да су радови завршени у октобру 2016. године, а тужилац децембра исте године открио недостатке, које је пријавио туженом, али како је тужбу поднео 27.12.2018. године, то је протекао рок од годину дана од дана учињеног обавештења, у ком року је своје право могао остварити у судском поступку .

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама са тужбеним захтевом за накнаду штете примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. У конкретном случају, о захтеву је одлучено применом одговарајућег института материјалног права. Ревизијом се не указује да је одступљено од судске праксе у примени института накнаде материјалне штете, мимо којег нема потребе за разматрањем других правних питања.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС

на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 27.12.2018. године. Вредност предмета спора је 96.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**